

TRIBUT CRITICULUI BLÎND

Adina Speranta

În vârtej de versuri fade
Mă rotesc în pași de vals
Privind pana ce sloboade
Un poem rigid și fals.

Habar n-am de prozodie,
Dar mă desfășor țesând
Ritm ciudat în poezie
Cu mesaj ascuns și blând.

Criticul, la cotitură
Mă așteaptă încrunțat
Să îmi dea o lovitură
După cum am meritat.

Cu biciușca la subsoară
Și cu-o mască pe obraz
Sare scurt la jugulară
Fără să îmi dea răgaz.

Buimăcită de-ntâmplare
Mă las moale pe izlaz
Când primesc și pe spinare
Biciul, fără de zăgaz.

*

Pasc umilă iarba dulce
A simțirii de poet
Și din lună-ncep a mulge
Lacrimi strânse în sonet.

Scutur stelele-n poiană
Să aprind gândul curat,
Cu evlavie-ntr-o strană
Versului m-am închinat.

Candela trăirii-aprinsă
De un critic neînțeleș
Poezia-mi rece, ninsă,
A-mbrăcat-o-n grai ales.

Sfredelită de emoții
Clasicii i-am răsfoit

Și,pios,din acul bolții
Steaua lor eu am răpit.

Din adâncuri neștiute
Slovele au răsărit
Ca izvorul dintr-un munte
Cu aspectul ruginit.

În grădina cu imagini
Sclav umil tu m-ai tocmit
Să culeg mierea din pagini...
Critic drag, ți-am multumit?

10.07.2015